

License Information

Biblica Study Notes (Dutch) is based on: Biblica Study Notes, [Biblica Inc.](#), 2023, which is licensed under a [CC BY-SA 4.0 license](#).

This PDF version is provided under the same license.

Biblica Study Notes

Handelingen 1:1-11

Lucas begon Theofilus eraan te herinneren over het eerste boek dat hij had geschreven. Het evangelie van Lucas vertelt het verhaal van het leven en werk van Jezus op aarde.

In het boek Handelingen beschrijft Lucas het werk van de Heilige Geest door de volgelingen van Jezus. Jezus bracht tijd door met zijn discipelen nadat Hij uit de dood was opgestaan. De discipelen werden ook apostelen genoemd. Hij at maaltijden met hen en bleef hen onderwijzen gedurende 40 dagen.

De apostelen hadden geen volledig begrip van het koninkrijk van God. Ze dachten nog steeds dat Jezus Israël weer tot een machtige natie zou maken. Jezus' laatste instructies aan hen waren om te wachten tot ze met de Heilige Geest gedoopt zouden worden. Hij sprak over het moment waarop Hij de Heilige Geest naar zijn volgelingen zou sturen. Hun leven zou volledig veranderen wanneer dit gebeurde. Ze zouden de kracht en macht ontvangen die ze nodig hadden om Jezus' werk op aarde voort te zetten. Ze zouden de boodschap over Jezus verspreiden in zowel nabije als verre gebieden.

De discipelen waren met Jezus op de Olijfberg. Daar zagen ze Jezus de aarde verlaten. Hij ging regeren als Koning samen met God in de hemel. De twee mannen, gekleed in witte kleding, waren engelen. Ze herinnerden de apostelen eraan dat Jezus in de toekomst zou terugkeren naar de aarde. Dit was goed nieuws dat aan alle mensen in de wereld moest worden verkondigd.

Handelingen 1:12-26

Jezus had twaalf discipelen gekozen als zijn naaste volgelingen (Lucas 6:12-16). Dit waren de twaalf apostelen.

Nadat Judas zelfmoord had gepleegd, waren er nog slechts 11 apostelen over.

Petrus maakte duidelijk dat er opnieuw 12 apostelen moesten zijn. Alle 12 moesten vanaf het begin met Jezus hebben samengewerkt. Alle 12 moesten Hem levend hebben gezien nadat Hij was gestorven. Alle 12 moesten hebben gezien dat Hij naar de hemel werd opgenomen.

Om de persoon te kiezen die de plaats van Judas zou innemen, besteedden de apostelen tijd aan gebed en het lezen van Gods woord. Daarna wierpen ze het lot.

Dit is het enige verhaal in het Nieuwe Testament waarin volgelingen van Jezus het lot werpen. Op andere momenten werden kerkleiders op andere manieren gekozen.

Handelingen 2:1-13

Jezus had beloofd de Heilige Geest te sturen. Dit vond plaats terwijl de gelovigen allemaal samen waren voor het Feest van Pinksteren.

Toen de Geest kwam, was er een krachtige wind en verschenen er vlammen van vuur. De vlammen rustten op elke gelovige. Dit was de doop met de Heilige Geest die Jezus aan zijn discipelen had beloofd. Het toonde aan dat de aanwezigheid en kracht van de Geest bij hen waren.

De Geest stelde hen in staat om andere talen te spreken. Dit waren talen die de gelovigen daarvoor niet konden spreken.

Mensen uit veel verschillende landen waren daar toen dit gebeurde. Sommigen van hen waren van geboorte Joods. Anderen waren buitenstaanders die zich bij het Joodse volk hadden aangesloten. Samen spraken ze veel verschillende talen. Toch hoorden en begrepen ze allemaal hun eigen taal die werd gesproken. Ze waren verbaasd.

Een verhaal in Genesis hoofdstuk 11 vertelt over mensen die verschillende talen spraken. Ze konden elkaar niet begrijpen en moesten stoppen met samenwerken en samenleven. Wat er met Pinksteren gebeurde, was precies het tegenovergestelde. Mensen uit veel verschillende plaatsen kwamen samen en konden elkaar begrijpen. De Heilige Geest maakte dit mogelijk, zodat mensen het goede nieuws over Jezus konden horen.

Handelingen 2:14-41

Petrus legde aan de verwarde menigte uit wat er gebeurde. Profeten uit het Oude Testament hadden gesproken over een tijd waarin de Heilige Geest zou worden uitgestort.

Petrus kondigde aan dat het moment was aangebroken. God had zijn Heilige Geest gezonden

en zijn volk (Gods volk) gered van de vijanden van zonde en de dood. Hij had dit gedaan door Jezus uit de dood op te wekken.

Jezus' dood aan het kruis en zijn opstanding vormen het centrale punt van Petrus' boodschap. Petrus maakte duidelijk dat bepaalde Joden verantwoordelijk waren voor Jezus' dood. Toch konden zij vergeving ontvangen als zij zich afkeerden van hun zonden en berouw toonden.

Veel Joden werden met water gedoopt in de naam van Jezus. Dit toonde aan dat zij geloofden dat Jezus de Christus, Heer en Messias is.

Degenen die dit geloven, ontvangen de gave van de Heilige Geest van Jezus. Gods Geest was nooit bedoeld om alleen voor profeten en koningen te zijn. De Geest is voor iedereen, jong en oud, mannen en vrouwen.

Handelingen 2:42-47

De gelovigen luisterden naar de apostelen en leerden van hen. Ze deelden alles wat ze hadden en zorgden voor elkaar. De gemeenschap was vervuld van vreugde. God werd steeds meer geëerd en geprezen naarmate de gemeenschap groeide.

Handelingen 3:1-10

In zijn evangelie heeft Lucas veel verhalen vastgelegd over Jezus die mensen genas. Er waren momenten waarop Jezus mensen genas door woorden te spreken. Andere keren sprak Jezus tot de persoon die Hij genas en raakte Hij hen aan.

Petrus sprak met de man in de tempel die niet kon lopen en raakte hem aan. Hij deed dit in de Naam van Jezus. Jezus de Messias werkte door de discipelen om Gods koninkrijk te brengen.

Handelingen 3:11-26

Toen de bedelaar genezen was, was de menigte verbaasd. Voor Petrus was dit een kans om het goede nieuws over Jezus te verkondigen. Petrus legde uit dat de God van Israël de verlamde man had genezen. Hij deed dit via Petrus en Johannes omdat zij in Jezus de Messias geloofden.

De mensen die naar Petrus luisterden, waren verantwoordelijk voor de dood van Jezus. Maar God heeft Jezus uit de dood doen opstaan. Mozes, Samuel en andere profeten hadden over deze zaken gesproken voordat ze plaatsvonden.

Petrus zei dat God alles vernieuwt. Hij sprak over de nieuwe schepping. Petrus moedigde de mensen

aan om zich af te keren van het kwaad en de zonde, zodat ze de zegeningen van Jezus, hun Messias, konden ontvangen.

Handelingen 4:1-22

De religieuze leiders verzetten zich tegen Petrus en Johannes, net zoals ze zich eerder tegen Jezus hadden verzet.

De apostelen beweerden dat God mensen uit de dood zou opwekken, te beginnen met Jezus. Deze leer maakte de leiders erg boos. Ze vroegen Petrus en Johannes naar de kracht die ze gebruikten om de bedelaar te genezen. Petrus gebruikte woorden uit Psalm 118 om over Jezus te vertellen. De leiders hadden Jezus niet geaccepteerd en hadden Hem gedood. Ze geloofden niet dat Hij uit de dood was opgestaan.

Petrus legde uit dat alleen Jezus mensen kon redden en genezen. De Heilige Geest hielp Petrus moedig de waarheid over de Messias te verkondigen. Petrus benadrukte dat de apostelen niet konden stoppen met het vertellen over Jezus aan anderen. Ze moesten God gehoorzamen in plaats van de religieuze leiders. De leiders wilden de apostelen straffen, maar iedereen wist dat de discipelen een wonder hadden verricht.

Handelingen 4:23-37

Petrus, Johannes en de andere gelovigen baden tot God als de Koning van alles. Ze gebruikten de Schrift om hen te helpen bij het bidden. Door de Heilige Geest hadden de schrijvers van het Oude Testament de woorden van God gesproken.

Terwijl de gelovigen baden, waren ze oprecht, nederig en vol vertrouwen. Ze vertelden God over de problemen waarmee ze werden geconfronteerd en vertrouwden erop dat God wonderen en krachtige genezingen via hen zou verrichten.

Na hun gebed werd de kamer waarin ze zich bevonden door elkaar geschud. Dit herinnerde de gelovigen eraan dat de Heilige Geest bij hen was. De Geest gaf hen de moed om het werk te doen dat Jezus hen had opgedragen.

Op dat moment waren er meer dan 5.000 gelovigen in Jeruzalem. Ze waren verenigd door hun vertrouwen in Jezus als hun Heer en Koning.

Jezus is de leider die anderen dient. Ze volgden zijn voorbeeld van liefde en dienstbaarheid aan anderen. Ze deelden alles wat ze hadden. Iedereen had alles wat ze nodig hadden.

De genade van God gaf hen de kracht om met liefde voor elkaar te zorgen.

Handelingen 5:1-11

Ananias en Saffira waren gelovigen die niet eerlijk waren. Ze deden alsof ze deelden, maar in plaats van te geven wat ze hadden beloofd, hielden ze een deel van het geld voor zichzelf achter. Ze werden gestraft omdat ze tegen de Heilige Geest logen. De straf voor hun zonde was de dood.

Om Jezus te volgen, moeten mensen zich afkeren van zonde. Door de Heilige Geest woont God in zijn volk en onder hen. Daarom moeten zij een heilige gemeenschap zijn. Jezus' volgelingen moeten bekendstaan om hun heilige leven.

Handelingen 5:12-26

De apostelen verrichtten tekenen en genazen veel mensen. Deze wonderen bewezen dat wat de apostelen over Jezus onderwezen, waar was. Ze verkondigden moedig dat Jezus, de Messias, uit de dood was opgestaan en leeft. De gelovigen leefden volgens de nieuwe levenswijzen die Jezus zijn volgelingen had onderwezen.

Mensen die geen gelovigen waren, lieten op de tekenen, de prediking en de levenswijze. Steeds meer nieuwe gelovigen sloten zich aan bij de gemeenschap. Dit maakte de religieuze leiders boos en jaloers. Ze hadden erg hun best gedaan om Jezus tegen te houden. Nu probeerden ze zijn volgelingen tegen te houden.

God stuurde echter een engel om de apostelen uit de gevangenis te bevrijden. De Heer wilde dat de boodschap over nieuw leven in Jezus zich zou verspreiden.

Handelingen 5:27-42

De hogepriester en de Sanhedrin arresteerden de apostelen opnieuw. Ze waren boos omdat de apostelen hen beschuldigden van de dood van Jezus. Bovendien wilden ze niet dat anderen zich bij de gemeenschap van gelovigen zouden aansluiten.

Petrus legde het goede nieuws uit aan de religieuze leiders. Jezus werd gekruisigd, maar God wekte Hem op uit de dood. Vervolgens gaf God Jezus de ereplaats naast Hem. Dit alles bood Israël de kans om zich af te keren van hun zonden. Ze konden vergeving ontvangen en de Heilige Geest van God ontvangen.

De leiders waren zo boos over de boodschap van Petrus dat ze de apostelen wilden doden. Gamaliël adviseerde de Sanhedrin om hen met rust te laten. Alleen God zou bepalen of de plannen van Jezus' volgelingen zouden slagen of mislukken. De religieuze leiders doodden de apostelen niet, maar ze geselden hen wel. De apostelen voelden zich vereerd om te lijden voor hun trouw aan Jezus.

Handelingen 6:1-7

De 12 apostelen van Jezus bleven bidden en het woord van God onderwijzen. Steeds meer mensen sloten zich aan bij de gemeenschap van mensen die Jezus vertrouwden en gehoorzaamden.

Echter, ze stuitten op problemen toen ze probeerden in vrede samen te leven. Weduwen van een specifieke bevolkingsgroep werden oneerlijk behandeld. Dit was in strijd met de manier waarop Jezus zijn volgelingen had geleerd te leven. Hij had hen geleerd om anderen met liefde te behandelen en vrijgevig te zijn.

De apostelen moesten blijven bidden en doorgaan met het onderwijzen van Gods woord. Daarom benoemden de gelovigen andere dienaren binnen hun gemeenschap. Deze dienaren fungeerden als diakenen en zorgden ervoor dat iedereen eerlijk werd behandeld. Ze zorgden ervoor dat iedereen het voedsel kreeg dat hij of zij nodig had.

Het probleem werd opgelost door gebed en de wijsheid van de Heilige Geest. Ook de samenwerking binnen de gemeenschap droeg bij aan de oplossing.

In Jeruzalem zagen velen hoe de gelovigen leefden. Ze hoorden het woord van God verkondigd worden. Steeds meer mensen begonnen Jezus te volgen, waaronder veel priesters.

Handelingen 6:8-15

De religieuze leiders behandelden Stefanus op dezelfde manier als ze Jezus hadden behandeld. Ze verzetten zich tegen Stefanus en gingen met hem in discussie. Ze konden hem echter niet in de val lokken met zijn woorden, omdat hij sprak met de wijsheid van de Heilige Geest. Daarom arresteerden ze hem. Leugenaars beschuldigden hem ten onrechte van misdaden.

Jezus had zijn discipelen gewaarschuwd dat dit hen zou overkomen (Lucas 21:12-19). Stefanus bleef trouw aan Jezus toen hij onrechtvaardig behandeld werd.

Handelingen 7:1-43

Stefanus reageerde op de beschuldigingen tegen hem door het verhaal van Israël vanaf het begin te vertellen.

God kiest ervoor om door mensen te werken. Hij besloot om door de familielijn van Abraham te werken in zijn plan om de wereld te redden. God selecteerde ook specifieke mensen om hen te helpen. Desondanks weigerden mensen uit de familie van Abraham vaak de helpers te accepteren die God had voorzien.

Een van die helpers was Jozef. De broers van Jozef waren jaloers op hem en deden alles wat ze konden om hem te kwetsen. Toch gebruikte God Jozef om de familielijn van Abraham te redden van uitsterven door hongersnood.

Een andere helper die God aan zijn volk gaf, was Mozes. In het begin accepteerden de Israëlieten hem niet of volgden ze hem niet. Toch gebruikte God Mozes om de afstammelingen van Abraham te redden van slavernij in Egypte.

Handelingen 7:44-53

Aan het einde van zijn toespraak sprak Stefanus over Gods heilige tent en de tempel. Deze huizen voor God waren niet bedoeld om eeuwig te blijven bestaan. Maar God woont niet in plaatsen die door mensen zijn gebouwd. Jezus had aangekondigd dat de nieuwe tempel zijn eigen lichaam is. Het omvat iedereen die Jezus accepteert en gehoorzaamt.

Stefanus beschuldigde de Sanhedrin van iets zeer ernstigs. Ze waren zoals hun voorouders die Jozef en Mozes slecht hadden behandeld. Ze gehoorzaamden de Wet van Mozes niet en maakten geen deel uit van de nieuwe tempel. God had Jezus gestuurd om hen te redden. In plaats van Hem te accepteren, hadden de Joodse leiders Hem gedood.

Handelingen 7:54-60

De Heilige Geest liet Stefanus iets zien in de hemelse wereld. Stefanus zag de Zoon des Mensen staan en regeren naast God. Jezus is de Zoon des Mensen. Stefanus vertelde iedereen wat hij had gezien. De Sanhedrin geloofde dat Stefanus tegen God sprak. Ze waren zo boos dat ze hem doodden.

Toen Stefanus stierf, volgde hij het voorbeeld van Jezus toen die aan het kruis stierf. Jezus vertrouwde zijn leven toe aan God (Lucas 23:46). Stefanus deed hetzelfde en vertrouwde erop dat Jezus voor zijn geest zou zorgen bij zijn overlijden.

Jezus vroeg God om vergeving voor degenen die Hem doodden (Lucas 23:34). Stefanus bad dat zijn aanvallers vergeven zouden worden. Zowel in zijn leven als in zijn dood was Stefanus volledig trouw aan zijn Heer.

Handelingen 8:1-8

De apostelen hadden tot dan toe alleen onder de Joden in Jeruzalem gewerkt. Maar Jezus had gezegd dat ze ook in andere plaatsen over hem zouden vertellen. Dit begon te gebeuren na de dood van Stefanus.

Mensen behandelden Jezus' volgelingen erg slecht. De man die Saulus heette, werd ook Paulus genoemd. Hij zette veel van Jezus' volgelingen in de gevangenis. Jezus had zijn discipelen gewaarschuwd dat dit zou gebeuren (Johannes 15:18-21).

De meeste gelovigen verlieten Jeruzalem en trokken door Judea en Samaria. Overal waar ze kwamen, deelden ze het goede nieuws over Jezus.

Filippus predikte over Jezus in een stad in Samaria. Joden en Samaritanen beschouwden elkaar meestal als vijanden. Maar de boodschap over Jezus bracht hen samen. Jezus brengt genezing, vrijheid en vreugde aan iedereen die in Hem gelooft.

Handelingen 8:9-25

Filippus werk in Samaria was om het goede nieuws van Gods koninkrijk te verkondigen. Hij onderwees de mensen dat Jezus de Heer en Messias is.

De Heilige Geest gaf Filippus de kracht om mensen te genezen die ziek of gehandicapt waren. De Samaritaanse gelovigen werden vervuld met de Heilige Geest toen Petrus en Johannes voor hen baden.

Een tovenaars genaamd Simon dacht dat hij de kracht van de Heilige Geest met geld kon kopen. Hij wilde deze kracht voor zichzelf gebruiken. Petrus en Johannes vertelden hem dat dit niet mogelijk was. De Heilige Geest is een geschenk van God. Mensen moeten nederig zijn en Gods geschenken accepteren. Ze moeten niet proberen God te beheersen of Zijn kracht als magie te gebruiken.

Handelingen 8:26-40

Een engel vertelde Filippus om naar het zuiden van Jeruzalem te gaan, omdat het goede nieuws over Jezus die gebieden nog niet had bereikt.

Filippus ontmoette een Ethiopische ambtenaar. De ambtenaar was aan het lezen uit het boek Jesaja. Het was een van de liederen over Gods dienaar die leed.

De ambtenaar begreep niet wat hij aan het lezen was. Filippus legde de Schriften aan hem uit en deelde het goede nieuws over Jezus. De Afrikaanse leider geloofde in Gods woord en werd gedoopt. Hij was vol vreugde terwijl hij zijn reis naar huis voortzette.

Daarna nam de Heilige Geest Filippus mee om in andere gebieden te werken.

Handelingen 9:1-19

Saulus was toegewijd aan het dienen en gehoorzamen van God. Hij had een sterk geloof in de leringen van de Joodse oudsten. Hij was trouw aan de Joodse wetten en gebruiken.

Hij geloofde dat de Weg van Jezus tegen God inging. Daarom werkte hij hard om degenen die Jezus volgden te vernietigen. Saulus dacht dat hij God eerde door dit te doen. Maar Jezus had andere plannen voor Saulus. De boodschap over Jezus moest aan de hele wereld worden verkondigd, en Jezus koos Saulus om deel uit te maken van dit werk.

Jezus verscheen aan Saulus terwijl hij naar Damascus reisde om de gelovigen daar kwaad te doen. Saulus was geschokt toen hij Jezus tot hem hoorde spreken en werd blind. Een gelovige genaamd Ananias legde zijn handen op Saulus en legde uit wat er was gebeurd toen Saulus Jezus zag. Saulus kon weer zien.

Saulus begreep hoeveel hij van God hield en toegewijd was aan God. Hij zou net zoveel van Jezus moeten houden en even toegewijd moeten zijn aan Jezus. Deze Saulus was dezelfde man die later in Handelingen de apostel Paulus werd genoemd. Hij werd gedoopt om te laten zien dat hij geloofde dat Jezus de Messias was.

Handelingen 9:20-31

Het leven van Saulus veranderde volledig nadat hij Jezus op de weg naar Damascus had ontmoet. Hij wijdde zich volledig aan het vertellen over Jezus aan iedereen.

Hij predikte in synagogen en gebruikte de Schrift om de Joden te laten zien dat Jezus de Messias is. Mensen waren verbaasd over de verandering in Saulus. Sommige Joden in Damascus maakten

plannen om hem te doden. Het lijden waar Jezus over had gesproken, begon voor Saulus.

Saulus ontsnapte naar Jeruzalem, maar de gelovigen daar waren bang voor hem. Barnabas hielp de gelovigen om Saulus te vertrouwen en te begrijpen wat Jezus in zijn leven had gedaan. Toen het leven van Saulus opnieuw in gevaar kwam, moest hij Jeruzalem verlaten.

Ondertussen bleef de kerk groeien. Er waren gelovigen in Jeruzalem en Judea, evenals in het noorden, in Galilea en Samaria.

Handelingen 9:32-43

Jezus had de discipelen verteld dat zij werk zouden doen zoals Hij had gedaan (Johannes 14:12-14). Hij had ook beloofd dat Hij zou doen wat de discipelen in zijn naam vroegen. Dit zou glorie brengen aan God.

Lucas noteerde veel verhalen in Handelingen om te laten zien hoe de woorden van Jezus uitkwamen. Petrus kondigde aan dat Jezus een man genaamd Aeneas zou genezen, en hij werd genezen! Een overleden vrouw genaamd Tabita kwam weer tot leven nadat Petrus voor haar had gebeden. Het nieuws over deze wonderen verspreidde zich snel.

Dankzij hen keerden veel mensen zich af van hun zonden en begonnen Jezus als hun Heer te volgen. God werd verheerlijkt door wat de apostelen deden in de naam van Jezus.

Handelingen 10:1-16

Cornelius was een heiden die God diende door te bidden en behoeftige mensen te helpen. Hij was niet bekend met het verhaal van Jezus de Messias.

Cornelius had iemand nodig om hem het goede nieuws te brengen. God stuurde een engel om hem te vertellen dat hij Petrus naar zijn huis moest uitnodigen. Als Joodse gelovige kende Petrus het verhaal van Jezus. Tot dan toe hadden de gelovigen de boodschap over Jezus alleen met andere Joden gedeeld.

God stuurde Petrus een visioen om hem voor te bereiden op het delen van het goede nieuws met heidenen. Drie keer zag Petrus een visioen over dieren die Joden als onrein beschouwden. De dieren kwamen uit de hemel en Petrus kreeg het bevel ze te eten. Dat bevel ging in tegen de wet van Mozes. Daarom zei Petrus dat hij de dieren niet zou eten. Petrus was verward door het visioen.

Handelingen 10:17-33

De Heilige Geest bereidde Petrus voor op de ontmoeting met de soldaat en dienaren die Cornelius had gestuurd. God wilde niet dat Petrus bang voor hen zou zijn, maar dat hij hen zou helpen.

Petrus verwelkomde de mannen en behandelde hen goed. De volgende dag ontving Cornelius Petrus en de mannen die bij hem waren in zijn huis.

Petrus legde uit wat hij had geleerd van het visioen over de onreine dieren. Mensen moeten niet worden behandeld alsof sommigen rein zijn en anderen onrein. God accepteert alle mensen.

Cornelius was bereid het goede nieuws over Jezus te horen dat Petrus deelde. Hoewel ze uit verschillende bevolkingsgroepen kwamen, waren beide mannen trouwe dienaren die God gehoorzaamden. De boodschap over Jezus bracht hen samen.

Handelingen 10:34-48

Petrus sprak over het werk van Jezus en hoe Jezus mensen bevrijdde van de macht van de duivel. Hij vertelde de familie en vrienden van Cornelius over Jezus' dood en zijn opstanding uit de dood.

Hij legde uit dat Jezus Gods oordeel over alle mensen zal vellen. Dit was de eerste keer dat Petrus de heidenen over Jezus vertelde. Het was een zeer belangrijk moment.

Terwijl Petrus predikte, kwam de Heilige Geest zowel over de Joden als de heidenen. Dit toonde aan dat iedereen welkom is in Gods familie. Het goede nieuws is voor iedereen, ongeacht hun afkomst of groep.

Petrus en de andere Joodse gelovigen waren verbaasd dat God zijn Geest aan de heidenen gaf. Daarna werden de nieuwe heidense gelovigen gedoopt.

Handelingen 11:1-18

Joodse gelovigen in Jeruzalem waren van mening dat Petrus Gods instructies had overtreden. Ze dachten dit omdat Petrus tijd had doorgebracht met Cornelius.

Petrus legde uit dat hij zich niet tegen God had verzet, maar juist gehoorzaamd had. Hij vertelde het verhaal van zijn visioen en de engel die tot Cornelius sprak. Hij benadrukte dat wat er in het huis van Cornelius gebeurde, het werk van God was.

God had Petrus gebruikt om de gave van de Heilige Geest met de heidenen te delen. De Geest kwam tot hen, net zoals Hij op Pinksteren tot de Joodse gelovigen was gekomen. De Joodse gelovigen die naar Petrus luisterden, waren verbaasd en prezen God voor wat er was gebeurd.

Ze begonnen te begrijpen dat Jezus iedereen kan redden van zonde en dood. Jezus' geschenk van leven is voor alle naties en volkeren. Zo is Jezus het licht voor de heidenen. Profeten van lang geleden hadden hierover gesproken, maar het was moeilijk voor de Joden om dit te begrijpen en te accepteren.

Handelingen 11:19-30

Na de dood van Stefanus werden de gelovigen in Jeruzalem zeer slecht behandeld. Velen moesten vertrekken. Ze verspreidden de boodschap over Jezus onder de Joden verder naar het noorden, voorbij Samaria en Galilea.

Het goede nieuws over Jezus bereikte nieuwe steden en mensen. Het bereikte de Grieken (Griekenland) in Antiochië in Syrië. Veel heidenen daar geloofden de boodschap, en de kerk groeide sterk.

Barnabas en Saulus besteedden een jaar aan het onderwijzen en begeleiden van deze Joodse en heidense gelovigen. Jezus had gezegd dat Saulus de heidenen over Hem zou vertellen. Antiochië was de plaats waar hij daarmee begon. Het was ook de plek waar mensen voor het eerst de naam christenen gebruikten. Deze naam omvatte zowel Joodse als heidense gelovigen.

De christenen in Antiochië vernamen dat de Joodse gelovigen in Jeruzalem niet genoeg voedsel hadden. Ze stuurden hen een geschenk om te helpen. Ze waren allemaal onderdeel van Gods familie en behandelden elkaar als broers en zussen.

Handelingen 12:1-17

Gelovigen die het goede nieuws over Jezus in Jeruzalem deelden, stonden voor gevaar. Ze werden slecht behandeld en gevangengezet. Sommigen werden ter dood gebracht, zoals Jakobus de apostel.

Koning Herodes Agrippa I liet Jakobus arresteren en ter dood brengen tijdens het Pascha. Jezus was ook tijdens dat feest gestorven. Sommige Joden waren verheugd toen Jakobus werd gedood. Daarom liet Herodes Petrus arresteren en was van plan hem ook te laten doden. Maar God stuurde een engel om Petrus uit de gevangenis te bevrijden.

Roda was een gelovige die als dienaar werkte. Ze was zo blij dat Petrus was vrijgelaten dat ze in haar vreugde vergat hem binnen te laten in het huis waar de gelovigen waren verzameld. De gelovigen waren verbaasd over hoe God hun gebeden voor Petrus had verhoord. God had iets gedaan dat onmogelijk leek.

Handelingen 12:18-24

Herodes Agrippa I bleef zich verzetten tegen God en de gelovigen. Hij probeerde de kerk te stoppen door de gelovigen te laten lijden. Hij doodde mensen die niets verkeerd hadden gedaan.

Dit was het geval met Jacobus de apostel en met de gevangenisbewaarders van Petrus. Herodes eerde God niet als de ware Heerser. In plaats daarvan liet hij mensen hem prijzen alsof hij een god was. God greep in en hij stierf een pijnlijke dood.

God liet ook de plannen tegen de gelovigen mislukken. Naarmate het goede nieuws zich verspreidde, sloten steeds meer mensen zich aan bij de kerk.

Handelingen 12:25-13:12

De groep leiders in de kerk in Antiochië in Syrië vereerde God trouw. Ze vastten om zich beter aan het gebed te kunnen wijden.

Vasten hielp hen om naar de Heilige Geest te luisteren en bereid te zijn om te gehoorzamen. De kerkelijke leiders legden hun handen op Barnabas en Saulus. Dat is een manier om hen te zegenen. Dit hielp hen zich voor te bereiden op het werk dat de Geest hen had gegeven om te doen.

Saulus en Barnabas begonnen aan een reis om het goede nieuws over Jezus te verspreiden. Saulus was de naam van de apostel in de Hebreeuwse taal, terwijl zijn naam in het Grieks Paulus is. Vanaf dat moment noemt Lucas hem Paulus.

De reis met Barnabas was de eerste van Paulus' reizen. Ze vertrokken vanuit Antiochië in Syrië, en Johannes Marcus ging met hen mee.

Terwijl ze reisden en Gods woord predikten, ontmoetten Paulus en Barnabas een magiër. Deze probeerde hen te verhinderen de boodschap over Jezus te verspreiden. Paulus beseftte dat de magiër de duivel diende. De Heilige Geest gaf Paulus de kracht om de magiër tegen te houden. De kracht van de Heilige Geest is sterker dan die van kwade geestelijke wezens.

Handelingen 13:13-41

Paulus, Barnabas en hun metgezellen verkondigden de boodschap over Jezus op nieuwe locaties. Ze reisden noordwaarts van het eiland Cyprus naar het zuidelijke deel van Klein-Azië.

Ze gingen naar een synagoge in de stad Antiochië in Pisidië. Nadat de Schrift was gelezen, werd Paulus uitgenodigd om te spreken als rabbijn. Hij begon zijn boodschap door de geschiedenis van Israël te vertellen. Het volk van Israël had op een redder gewacht.

Paulus toonde hen dat deze Redder, Jezus, de Messias was. Jezus is de Redder van iedereen die gelooft dat God Hem uit de dood heeft opgewekt. De Wet van Mozes kan mensen niet van zondigen weerhouden, maar Jezus vergeeft mensen en bevrijdt hen van de macht van zonde en dood.

Paulus legde uit hoe hij had ontdekt dat dit waar was. Hij wist het omdat Jezus' lichaam niet verging na zijn dood. Jezus leeft en veel van zijn volgelingen hadden Hem gezien. Paulus spoorde de Joden in de synagoge aan om deze prachtige waarheid te geloven.

Handelingen 13:42-52

Veel mensen in Antiochië in Pisidië begonnen Jezus te volgen nadat ze Paulus hadden horen prediken. De Joden die het niet eens waren met Paulus' leer waren boos en jaloers. Ze geloofden niet dat Jezus leven geeft dat de dood niet kan vernietigen. Ze geloofden niet dat zij ook eeuwig leven met Jezus konden hebben.

Paulus legde dus uit dat hij het goede nieuws met de heidenen zou delen. Hij gebruikte woorden uit het boek Jesaja om hierover te spreken. God had altijd gewild dat zijn licht en redding zich onder alle mensen zouden verspreiden.

De Joodse volgelingen van Jezus verspreidden Gods licht en redding. Ze deden dit door de boodschap van Jezus met niet-Joden te delen. Joodse religieuze leiders veroorzaakten echter zoveel problemen dat Paulus en Barnabas gedwongen werden te vertrekken. Maar de Heilige Geest was bij degenen in Antiochië die begonnen waren Jezus te volgen.

Handelingen 14:1-7

Jezus had gesproken over hoe mensen het sterk oneens zouden zijn over Hem (Matteüs 10:34-36). Dit gebeurde in de stad Iconium nadat Paulus en Barnabas hadden gepreekt. Sommige mensen

geloofden hun boodschap, terwijl anderen dat niet deden. Mensen keerden zich tegen elkaar vanwege hun overtuigingen over Gods genade. Paulus en Barnabas waren in gevaar, dus reisden ze verder.

Handelingen 14:8-18

De menigte rondom Paulus was verbaasd toen hij een man in Lystra genas. Zij waren heidenen die afgoden aanbaden.

Ze probeerden Paulus en Barnabas als goden te vereren vanwege het wonder. De apostelen waren erg van streek en lieten de mensen niet toe hen te vereren.

Paulus sprak vaak over Jezus als de Redder die God had beloofd naar zijn volk te sturen. Hij deed dit wanneer hij tot de Joden predikte. De Grieken in Lystra waren niet bekend met de Joodse geschiedenis of de Joodse Geschriften. Daarom predikte Paulus op andere manieren tot hen.

Hij sprak over God als de Schepper en de Heer van de gehele schepping. Paulus moedigde de mensen in Lystra aan om de ware en levende God te aanbidden.

Handelingen 14:19-28

Enkele Joden uit de steden die Paulus onlangs had bezocht, kwamen naar Lystra om hem aan te vallen. Ze waren tegen het goede nieuws. Omdat Paulus niet ophield met het delen ervan, probeerden ze hem te doden. Maar Paulus overleefde.

Hij en Barnabas reisden verder naar Derbe. Daarna keerden ze terug naar de steden waar ze slecht waren behandeld. Ze waren niet bang voor degenen die hen tegenstonden en aanvielen. Ze bleven trouw om het werk te voltooien dat de Heilige Geest hun had opgedragen.

Ze leerden de nieuwe gelovigen om trouw te blijven, zelfs in moeilijke tijden. Paulus koos kerkoudsten om de nieuwe gemeenschappen van gelovigen te ondersteunen. Zij zouden de kerken helpen sterk te blijven en op Jezus te vertrouwen.

Paulus en Barnabas keerden toen terug naar Antiochië in Syrië, waar God hen had aangesteld om naar de heidenen te gaan. Ze vertelden de kerk daar over alles wat God onder de heidenen had gedaan. Dit markeerde het einde van hun eerste reis om de boodschap over Jezus te verspreiden.

Handelingen 15:1-35

De volgelingen van Jezus hadden een meningsverschil over een belangrijk onderwerp. Sommige Joden leerden dat Jezus de heidenen niet zou redden tenzij zij de wet van Mozes naleefden. Dit hield in dat mannelijke heidenen besneden moesten worden om gelovigen te kunnen worden.

De gemeenschap van Joodse gelovigen worstelde met deze kwestie. Ze kwamen samen en lieten iedereen zijn mening geven. Ze luisterden naar de getuigenissen over Gods werk onder de heidenen. Ze bestudeerden de Schrift.

Petrus, Paulus en Jakobus stelden dat gelovigen uit de heidenen niet alle Joodse wetten hoefden te volgen. Ze hoefden alleen de delen van de wet van Mozes te gehoorzamen die specifiek voor buitenstaanders waren bedoeld. Deze instructies staan in Leviticus, hoofdstukken 17 en 18. Dit was iets wat niet moeilijk was voor de heidenen om te doen. Het zou hen helpen in vrede te leven als zusters en broeders met Joden in Gods familie.

De kerkleiders in Jeruzalem stuurden hun besluit terug naar de kerk in Antiochië en deelden het ook met de kerken in andere gebieden. Dit besluit bracht vreugde en hoop aan de gelovigen uit de heidenen.

Handelingen 15:36-41

Paulus en Barnabas hadden geholpen om vrede te brengen tussen heidense en Joodse gelovigen. Vervolgens kregen ze onenigheid over het meenemen van Johannes Marcus op hun volgende reis om Gods woord te verspreiden.

De onenigheid tussen Paulus en Barnabas was anders dan de discussie over de besnijdenis. De beslissing over de besnijdenis was cruciaal voor de manier waarop alle niet-Joodse gelovigen Jezus volgden. De Heilige Geest hielp de kerkleiders om tot een gezamenlijke beslissing te komen over de te nemen stappen.

De beslissing over Markus was uitsluitend tussen Paulus en Barnabas. Ze kregen ruzie en gingen vervolgens uit elkaar. Maar de Heilige Geest bleef door beide mannen werken om de boodschap over Jezus te verspreiden.

Paulus' brieven laten zien dat Paulus, Markus en Barnabas later weer vrienden werden. Ze bleven samenwerken om Gods kerk te versterken.

Handelingen 16:1-10

De tweede reis van Paulus om het goede nieuws over Jezus te verspreiden begon in Antiochië, Syrië. Paulus en Silas reisden door Galatië en Frygië. Ze moedigden de kerken aan en hielpen hen sterk te groeien. Ze rapporteerden wat de leiders in Jeruzalem hadden besloten over de gelovigen uit de heidenen. De situatie met Timotheüs was anders omdat hij geen heiden was. Hij was een Jood die niet besneden is. Dit zou een probleem zijn in de synagogen en Joodse groepen die hij samen met Paulus bezocht. De Joden zouden Timotheüs alleen accepteren en naar hem luisteren als hij besneden was. Dus hij onderging de besnijdenis om aan Joden over Jezus te kunnen prediken.

De Heilige Geest leidde Paulus en zijn metgezellen en weerhield hen ervan om naar bepaalde gebieden te gaan. God gaf Paulus een duidelijke boodschap in een visioen. Paulus moest het goede nieuws op een geheel nieuwe plek gaan brengen. Lukas ging samen met Paulus op reis naar Macedonië.

Handelingen 16:11-24

Paulus en zijn metgezellen landden in Filippi. Waar Paulus ook kwam, deelde hij eerst het woord van God met de Joden.

In Filippi vond dit plaats op een gebedsplek in plaats van in een synagoge. Een vrouw genaamd Lydia en haar familie geloofden in de boodschap van Paulus over Jezus. Lydia verwelkomde Paulus en zijn metgezellen in haar huis.

Een andere vrouw ontmoette Paulus en zijn metgezellen op hun weg om te bidden. Zij werd beheerst door een kwaadaardig geestelijk wezen. De kwade geest vertelde haar wat er in de toekomst zou gebeuren. Deze vrouw was een slavin en werd gecontroleerd door mannen die haar vermogen om de toekomst te voorspellen gebruikten om geld te verdienen.

Paulus beval de boze geest om de vrouw te verlaten. Dit maakte haar eigenaren boos. Ze brachten valse beschuldigingen tegen Paulus en Silas in, omdat ze zouden onderwijzen tegen de Romeinse wetten. Paulus en Silas werden gestraft en in de gevangenis gezet, hoewel ze onschuldig waren.

Handelingen 16:25-40

Jezus had zijn volgelingen gewaarschuwd dat ze problemen zouden ondervinden. Maar ze konden

zijn vrede ervaren, zelfs terwijl ze met moeilijkheden te maken hadden (Johannes 16:33).

Paulus en Silas kwamen in ernstige problemen en belandden in de gevangenis nadat ze zwaar waren geselsd. Toch bleven ze bidden en zongen ze lofliederen voor God. God antwoordde door iets te doen dat onmogelijk leek: Hij stuurde een aardbeving en bevrijdde alle gevangenen.

De cipier wilde zichzelf van het leven beroven omdat hij dacht dat alle gevangenen waren ontsnapt. Maar Paulus hield hem tegen. Vervolgens geloofden de cipier en zijn familie in de boodschap over Jezus. Ze werden bevrijd van hun zonden. De cipier behandelde Paulus en Silas als geëerde gasten in plaats van als gevangenen.

Daarna lieten de rechters van Filippi Paulus en Silas vrij. Paulus legde uit dat hij en Silas Romeinse burgers waren. De rechters verontschuldigten zich omdat ze Romeinse burgers hadden gestraft zonder hen een proces te geven. De problemen van Paulus en Silas in Filippi waren voorbij. Ze ontmoetten Lydia en de gelovigen opnieuw voordat ze hun reis voortzetten.

Handelingen 17:1-15

In de synagoge in Thessaloniki sprak Paulus met zowel Joden als Grieken die God aanbaden. Hij gebruikte de Joodse Geschriften om aan te tonen dat Jezus de Messias is. Sommige Joden en veel Grieken geloofden wat Paulus zei. Onder degenen die geloofden, bevonden zich ook vrouwen in gezagsposities in Thessaloniki.

Andere Joden waren tegen Paulus. Ze beschuldigden hem en zijn vrienden ervan Caesar ongehoorzaam te zijn. Ze zeiden dit omdat Paulus leerde dat Jezus een belangrijkere koning is dan Caesar. Paulus en Silas ontsnapten en gingen naar Berea. De Joden in Berea kenden de Schriften heel goed. Ze luisterden aandachtig naar wat Paulus onderwees en begrepen dat wat hij zei overeenkwam met de Schriften.

De Joden uit Thessalonica reisden echter naar Berea om Paulus te vinden. Ze wilden voorkomen dat hij in andere steden over Jezus zou onderwijzen. Paulus werd gescheiden van zijn partners Silas en Timotheüs toen hij naar Athene vluchtte.

Handelingen 17:16-34

Paulus legde het verhaal van Jezus op diverse manieren uit aan verschillende mensen. Hij

presenteerde het op de ene manier aan ongelovige Joden en op een andere manier aan ongelovige Grieken.

De Stoïcijnse en Epicurische denkers in Athene waren niet bekend met de Joodse geschiedenis of de Joodse Geschriften. Daarom gebruikte Paulus woorden van Griekse denkers en dichters om met hen te communiceren.

Hij verwees ook naar het altaar waar in Athene een onbekende god werd aanbeden. Hij verklaarde dat hun onbekende god eigenlijk de God is die de wereld heeft geschapen. Hij is de enige ware God en wil dat iedereen naar Hem zoekt en Hem vindt.

Paulus verkondigde dat deze God Jezus uit de dood had doen opstaan. Hij legde uit dat Jezus de hele wereld rechtvaardig zal oordelen. Paulus spoorde de Grieken aan te stoppen met het aanbidden van beelden en valse goden. Sommige mensen die naar Paulus luisterden, geloofden wat hij over Jezus onderwees.

Handelingen 18:1-17

In Korinthe maakte Paulus twee nieuwe vrienden, genaamd Aquila en Priscilla. Samen werkten en dienden zij.

Silas en Timotheüs voegden zich opnieuw bij Paulus in Korinthe. De leider van de synagoge geloofde in Paulus' boodschap over Jezus, maar andere Joden in Korinthe deden dat niet. Daarom kondigde Paulus aan dat hij in plaats daarvan tot de heidenen zou prediken.

In andere steden werd Paulus weggejaagd door de Joden die tegen hem waren. Dat gebeurde niet in Korinthe. Jezus verscheen aan Paulus in een visioen. De boodschap van het visioen was dat Paulus moest blijven en zijn werk in Korinthe voortzetten.

Gallio was de Romeinse gouverneur van dat gebied. Hij bekommerde zich niet om wat Paulus of de Joden geloofden of hoe ze elkaar behandelden. Gallio verklaarde echter dat de leerstellingen van Paulus niet in strijd waren met de Romeinse wetten. Daarom stond hij Paulus toe om door te gaan met prediken en onderwijzen.

Handelingen 18:18-28

Na lange tijd in Korinthe te hebben gewerkt, reisde Paulus met Priscilla en Aquila naar Efeze.

De Joden in Efeze wilden niet dat Paulus vertrok. Hij beloofde terug te keren als God het zou

toestaan. Daarna keerde Paulus terug naar Antiochië in Syrië, waarmee hij zijn tweede reis om de boodschap over Jezus te verspreiden, beëindigde.

Na enige tijd begon Paulus aan zijn derde reis. Hij keerde terug naar plaatsen die hij eerder had bezocht en ondersteunde de gelovigen in de kerken daar. Terwijl Paulus verder reisde, bleven Priscilla en Aquila in Efeze om de kerk te ondersteunen.

Toen kwam er een andere leraar genaamd Apollos naar Efeze. Hij verspreidde de boodschap van Jezus, maar begreep de Weg van Jezus niet volledig. Priscilla en Aquila gaven hem onderricht. Apollos werd daardoor een nog nuttigere leraar.

Paulus verrichtte belangrijk werk door veel kerken te stichten en hen te helpen groeien. Maar hij deed niet al het werk alleen. Gods Geest werkt door iedereen die bereid is het goede nieuws over Jezus te delen.

Handelingen 19:1-22

De leer van Johannes de Doper had zich verspreid naar Joodse gemeenschappen buiten Israël. In de buurt van Efeze ontmoette Paulus een groep discipelen van Johannes. Paulus vertelde hen het volledige verhaal over Jezus. Ze kwamen tot geloof in Jezus en ontvingen de Heilige Geest.

Paulus vertelde in de synagoge in Efeze het volledige verhaal over Jezus en zijn koninkrijk. Sommige Joden geloofden hem, terwijl anderen leugens verspreidden over de Weg van Jezus. God werkte door Paulus om mensen te genezen en hen te bevrijden van kwade geesten. Deze wonderen waren heel anders dan magie. Sommige mensen probeerden de naam van Jezus te gebruiken als een middel om magie te bedrijven, maar dat werkte niet en ze raakten gewond.

De gelovigen in Efeze stopten met het gebruik van magie, ook al betekende dit dat ze geld verloren. Ze deden dit uit eerbied voor Jezus als de Heer. Ze begrepen dat ze, om Jezus volledig te volgen, magie moesten afwijzen. Paulus verbleef twee jaar in Efeze en onderwees zowel Joodse als Griekse gelovigen. Toen hij bijna klaar was om te vertrekken, waren er veel plaatsen die hij wilde bezoeken, waaronder Rome.

Handelingen 19:23-41

De weg van Jezus brengt veranderingen teweeg in hoe mensen hun geld gebruiken. Dit kan uitdagingen veroorzaken voor gelovigen.

In Efeze stopten gelovigen met het kopen van boekrollen over magie en verbrandden ze de exemplaren die ze al bezaten. Ze besteedden geen geld meer aan beelden van valse goden. De arbeiders die deze beelden maakten, maakten zich zorgen dat ze hun producten niet meer zouden kunnen verkopen.

Een arbeider genaamd Demetrius leidde een menigte mensen die hier boos over waren. Ze wilden dat mensen in hun gebied uitsluitend de godin Artemis zouden aanbidden. Zo konden ze geld blijven verdienen door beelden van haar te verkopen.

Paulus vrienden hielden hem tegen om de gevaarlijke menigte in te gaan. Hij moest wachten tot de problemen voorbij waren voordat hij Efeze kon verlaten.

Handelingen 20:1-12

Paulus hechtte veel waarde aan de gelovigen, hun gemeenschappen en de kerken die hij hielp opstarten. Hij wilde weten hoe het met hen ging.

Tijdens zijn derde reis keerde Paulus terug naar veel plaatsen die hij eerder had bezocht. In Troas onderwees hij een groep gelovigen. Men vermoedt dat de gelovige Eutychus ook een slaaf was. Hij viel uit het raam en overleed. Paulus wekte hem weer tot leven door de kracht van Jezus, wat de gelovigen veel troost gaf.

Slaven waren diep geliefde leden van Gods gezin.

Handelingen 20:13-38

Paulus moedigde de oudsten van de kerk in Efeze aan en gaf hen zijn laatste instructies. Hij wist dat hij hen niet meer zou zien. Iedereen was zeer verdrietig.

Paulus had veel tijd besteed aan het onderwijzen en leiden van de kerk in Efeze. Andere leraren zouden komen en dingen onderwijzen die in strijd waren met de waarheid over Jezus. Dit baarde Paulus zorgen. Hij beschreef deze leraren als wolven.

De ouderlingen van de kerk in Efeze moesten als herders optreden. Ze moesten de gelovigen beschermen zoals een herder zijn schapen tegen wolven beschermt. Dit moesten ze doen door trouw te blijven aan de waarheid over Jezus.

Paulus vertrouwde erop dat God voor de kerk zou zorgen. De Heilige Geest waarschuwde Paulus dat hij overal waar hij reisde gevaar zou tegenkomen.

De Geest leidde hem vervolgens terug naar Jeruzalem. Paulus maakte zich geen zorgen over slechte behandeling. Hij gaf alleen om het gehoorzamen van Jezus, zijn Heer.

Handelingen 21:1-16

Paulus en de gelovigen in veel verschillende steden zorgden oprecht voor elkaar. De gelovigen verwelkomden Paulus in hun huizen terwijl hij terugreisde naar Jeruzalem. Afscheid nemen was pijnlijk, omdat ze niet wisten of ze elkaar ooit weer zouden zien.

Gelovigen in Tyrus en Caesarea waarschuwden Paulus voor het gevaar dat hem te wachten stond. Ze drongen er bij hem op aan zijn reis niet voort te zetten. Maar Paulus was bereid om problemen en lijden voor Jezus te ondergaan. Dit markeerde het einde van zijn derde reis.

Handelingen 21:17-26

De verslagen van Paulus over gelovigen uit de heidenen maakten de kerkleiders in Jeruzalem erg blij.

De kerk in Jeruzalem stond voor een lastige kwestie. Moeten Joden die geloven dat Jezus de Messias is, de wet van Mozes blijven volgen? In Jeruzalem waren er duizenden Joden die Jezus volgden en ook nog steeds de wet van Mozes naleefden. Veel van deze Joodse gelovigen dachten dat Paulus daartegen was. Ze dachten dat Paulus Joden op andere plaatsen leerde om te stoppen met het naleven van Joodse wetten. Dat was niet wat Paulus onderwees.

Paulus leerde dat geloof in Jezus mensen onderdeel maakt van Gods familie. Hij was niet tegen de Wet van Mozes. De oudsten vroegen Paulus om dit publiekelijk te tonen. Ze hoopten dat dit de Joodse gelovigen in Jeruzalem zou helpen om Paulus te accepteren.

Handelingen 21:27-40

Paulus was al gewaarschuwd dat de Joden in Jeruzalem hem zouden arresteren.

Enkele Joden uit Klein-Azië, waar Paulus had gewerkt, zagen hem in de tempel. Deze Joden waren geen gelovigen. Ze verspreidden leugens over Paulus en beschuldigden hem ervan uitspraken te doen en handelingen te verrichten die in strijd waren met de Joodse wetten en de tempel.

Een grote menigte verzamelde zich en veroorzaakte problemen in de stad. De Romeinse commandant arriveerde met zijn soldaten om de problemen te stoppen en de orde te herstellen. De commandant begreep niet wat er was gebeurd en dacht dat Paulus een Egyptische rebel was.

Voor Paulus was de verwarring een kans. Jezus had Paulus in een visioen verteld dat hij moest blijven spreken en niet zwijgen. Dat is precies wat Paulus deed.

Handelingen 22:1-30

De menigte werd pas stil toen Paulus begon te spreken in het Aramees (Aram). Deze taal was gebruikelijk onder de Joden, maar niet onder de Romeinse soldaten.

Paulus sprak over hoe toegewijd hij altijd was geweest aan het bestuderen en naleven van de Joodse wetten. Hij was net als de menigte die hem probeerde te schaden. Hij had heel hard geprobeerd om gelovigen te benadelen. Maar nadat de Messias aan hem was verschenen, begon Paulus tot Jezus te bidden. Zijn zonden werden vergeven en hij werd gedoopt.

Later waarschuwde Jezus hem dat de Joden in Jeruzalem zijn boodschap niet zouden accepteren. Daarom stuurde Jezus Paulus om andere naties te vertellen over de Joodse Messias. De menigte werd erg boos toen Paulus dit zei en begon opnieuw te schreeuwen. Ze dachten dat Paulus gevaarlijk was en geloofden dat hij hun Joodse manier van leven wilde vernietigen.

Het was tegen de wet om een Romeins burger zonder proces te benadelen. Toen de Romeinse commandant hoorde dat Paulus een burger was, maakte hij zich zorgen. Ze hadden Paulus in ketenen gelegd en stonden op het punt hem te geselen. De bevelvoerende officier was verbaasd dat Paulus een Romeins burger was. Hij wilde het probleem tussen de Joden en Paulus begrijpen.

Handelingen 23:1-35

Paulus geloofde dat God Jezus uit de dood had doen opstaan. Hij was er ook van overtuigd dat God alle mensen uit de dood zou doen opstaan.

De Sadduceeën en de Farizeeën in het Sanhedrin waren het oneens over de opstanding van de doden. Ze maakten er zoveel ruzie over dat de bevelvoerende officier de vergadering stoppte.

Paulus had gezegd dat hij bereid was om in Jeruzalem te sterven. Sommige Joden beraamden plannen om hem te doden. Maar het was nog niet het moment voor Paulus om te sterven. God gebruikte Paulus' neef en het Romeinse leger om hem te redden.

De reis weg van gevaar bracht Paulus van Jeruzalem naar Caesarea. Hij werd daar vastgehouden totdat hij berecht zou worden. Paulus wist dat hij moedig de waarheid over Jezus moest blijven verkondigen. In een visioen had Jezus Paulus verteld dat hij dit in Rome zou doen.

Handelingen 24:1-27

Paulus verdedigde zich tegen de beschuldigingen van de Joodse religieuze leiders. Hij was een trouwe Jood die in de Joodse Geschriften geloofde. Echter, Paulus en de Joodse leiders verschilden van mening over de Joodse levenswijzen.

Paulus volgde de weg van Jezus, terwijl de religieuze leiders dat niet deden. Dit was geen kwestie die de Romeinse regering hoefde te beoordelen. Paulus daagde ook de Romeinse gouverneur Felix uit met de boodschap over Jezus. Hij legde uit hoe volgelingen van Jezus zouden moeten leven en sprak over het komende oordeel.

Felix behandelde Paulus goed, maar hij liet hem niet vrij. Eerlijkheid tegenover Paulus was niet belangrijk voor Felix. Hij wilde geld en de Joodse leiders een gunst bewijzen.

Handelingen 25:1-27

Festus werd de nieuwe gouverneur na Felix, maar voor Paulus veranderde er niets.

Festus wilde dat het gebied waarover hij regeerde vreedzaam bleef en geen problemen kende. Daarom gebruikte hij de zaak van Paulus om de Joodse leiders een gunst te bewijzen. Er was geen grond voor de aanklachten tegen Paulus. Paulus had geen problemen veroorzaakt in Jeruzalem en had geen Joodse of Romeinse wetten overtreden. Toch liet Festus hem niet vrij.

De hogepriesters en andere Joodse leiders beraamden plannen om Paulus te doden. Festus was niet van plan om Paulus rechtvaardigheid te laten krijgen. Daarom vroeg Paulus of Caesar als rechter over zijn zaak wilde optreden. Festus stemde ermee in om Paulus naar Caesar in Rome te sturen.

Maar eerst vertelde Festus aan koning Agrippa over de zaak van Paulus. Dit was Herodes Agrippa II.

Handelingen 26:1-32

Paulus kreeg de kans om de waarheid over Jezus met Agrippa te delen. Hij sprak duidelijk omdat Agrippa de Joodse gebruiken begreep.

Paulus legde uit dat hij enorm zijn best had gedaan om de God van Israël en zijn wetten te gehoorzamen. Hij had al zijn energie gestoken in het vervolgen en straffen van de volgelingen van Jezus. Maar toen verscheen Jezus aan Paulus. Jezus was weer levend nadat hij was gedood. Dit was het verhaal dat Paulus aan Agrippa vertelde.

De ontmoeting met Jezus veranderde Paulus volledig. Daarna wijdde hij al zijn energie aan het verkondigen van de hoop van Israël. Israël had honderden jaren gewacht en gehoopt dat God de Messias zou sturen. Jezus is de Messias. Hij vergeeft zonden, bevrijdt mensen van de macht van de duivel en brengt hen terug naar God. Iedereen die op Jezus vertrouwt, wordt deel van Gods volk. Hoe mensen leven nadat ze in Jezus zijn gaan geloven, toont aan dat ze zich van zonde hebben afgekeerd.

Alles wat Paulus onderwees, kwam overeen met de leer van de Joodse Geschriften. De Messias was de eerste die uit de dood opstond, en in de toekomst zullen alle mensen opstaan uit de dood. Festus vond het vreemd dat Paulus zo sprak. Paulus drong er rustig bij Agrippa op aan om te geloven dat Jezus de Messias is. Agrippa geloofde Paulus' leer niet, maar hij vond niet dat Paulus schuldig was aan een misdaad. Hij had Paulus vrij kunnen laten, maar God had andere plannen voor Paulus om de boodschap over Jezus in Rome te verspreiden.

Handelingen 27:1-44

Dit was het begin van Paulus' vierde reis. Deze reis verschilde van zijn eerste drie. Deze keer ging hij naar de plaatsen waar Romeinse soldaten hem naartoe brachten. Toch deelde hij overal waar hij kwam het goede nieuws over Jezus.

De reis naar Rome over zee begon met een sterke tegenwind die het schip vertraagde. Paulus waarschuwde de commandant van het schip voor het gevaar. Er brak een hevige storm uit, waardoor de zeelieden het schip niet konden besturen. In een visioen vertelde een engel aan Paulus dat hij in Rome voor Caesar zou spreken.

Paulus maakte het voor iedereen duidelijk dat God machtiger is dan stormen. God zou hen allemaal redden van de dood op zee, maar ze moesten bij elkaar blijven om gered te worden. De zeelieden mochten niet proberen te ontsnappen en de gevangenen mochten niet worden gedood. Ze moesten allemaal eten om de kracht te hebben de storm te overleven. Uiteindelijk kwam iedereen veilig aan op de nabijgelegen kust.

Zelfs toen Paulus gevaar onder ogen zag, maakte hij zich geen zorgen over zijn eigen leven. Hij vertrouwde op God en bleef het werk van God doen.

Handelingen 28:1-16

De mensen op het eiland waren erg vriendelijk, maar Paulus werd aangevallen door een giftige slang. Voor de Joden waren slangen een symbool van kwaad. Toch deed de slang Paulus geen pijn.

Paulus verspreidde de boodschap van leven door Jezus. Het kwaad kon het leven van Jezus niet stoppen, noch Paulus ervan weerhouden Gods werk te doen. In plaats daarvan genas Paulus veel mensen op het eiland.

Paulus' vierde reis eindigde in Rome. De gemeenschap van Jezus' volgelingen daar verwelkomde Paulus. De soldaten in Rome behandelden Paulus goed.

Paulus was nog steeds een gevangene, maar mensen konden hem bezoeken. Hij had toestemming om over Jezus te onderwijzen.

Handelingen 28:17-31

Waar Paulus ook reisde, het eerste wat hij deed was de Joodse mensen ontmoeten. Dat deed hij ook in Rome. Maar na verloop van tijd wilden de Joden niet langer naar zijn prediking luisteren.

Jezus had Paulus de speciale taak gegeven om Gods woord met alle volkeren te delen. Daarom verkondigde Paulus het koninkrijk van God aan iedereen die naar zijn huis kwam.

Rome was de hoofdstad van het machtigste rijk van die tijd. Toch predikte Paulus zonder vrees over een ander koninkrijk. Hij sprak vrijmoedig over het koninkrijk van God.